

מיסירות נפש בקידוש ד'.

במכת אפרען אמר הקב"ה שהוא יביא את העפרען לכל מקום אפשרי כולל תנורים. ואמורים חז"ל במד"ר: כשהייתה המצרית לשעה את העיטה ומסקט את התנור באים הCEFREDIM וודודים לתקן העיטה ואוכלים את החזק ונשואו לנו חתונת וועיריה היינו מישאל וועיריה קל וחומר בעצמו וירדו לתוך כבשן האש. על ידי מסירות נשאנו להויריד לעולם הנוגה ניסית, שפע של גילוי כבודו יתרך. בדרכה שנשא המגיד הרישומי רבינו שבתי יודלבץ אמר: כולם יודעים כי חנינה מישאל וועיריה היו נכונים למסרו את נפשם על קידוש השם כבשון האש. אבל שלא שחתון לפסל, ולאחר שהafilים נובודניצ'אר הרשות אל כבשן האש, נשאה להם נס נצלא, ואולם עליון לבאר מהי זכותם של שלושת הצדיקים, לא במשך אלף שנים מסרו אלוים ורבבות מבני ישראל את נפשם לקידוש שמו בעולם. תשובה לדבר נוכל למצוא מותוך דברי הגمرا בפסחים: חנינה מישאל וועיריה נשאה קל וחומר בעצם מהCEFREDIM, ומהCEFREDIM שאין מצויין על קדושות השם, כתיב בהו ובאו בתנורך, אנו שמצויין על קדושת השם על אחת כמה וכמה. הCEFREDIM אמנים נצטו באפין כליל להיכנס אל תנורי מצרים, ואולם כל צפדיין היה להילח להברור לעצמה את זירת הפעולה בה היא ת מלא את יעדיה, ואילו היו שואלים אותה מה היא על ציוויל של הקב"ה? יבתנוריך? היה התהילה של קדשו של תינס צפדיין אהר בהרו לקיים את מצוות ובmittach ובטבי עבדיך', אותן צפדיין משער שטרות להאנון בין חזרות המתושים, הן מותו לבסוף, ועליהם נאמר ויעזרו אותנו חמרם הבוערים ותבאש במסירות פש, מותך ידיעיה כי הקפיצה אל בין הלהבות, פירושה מוות ודאי ביסורים קשיים, ואגב אותן צפדיין אשר בהרו לקיים את מצוות ובmittach ובטבי עבדיך', אותן צפדיין משער שטרות להאנון בין חזרות המתושים, הן מותו יתגעו ליום השכלו חנינה משאל וועיריה אל כבשן האש. (דניאל פרק ג') וכן, ראייתו של המשעה, הרי היה למود מאברם אבינו שבקש נמרוד להשליך אל כבשן האש, משוש שלא הסכים להשתחוות לצלטם? על מנת להבין את העין ולהסביר על שאלה זו, עליינו ללימוד מעט על הנסתובות בחן השכלו חנינה משאל וועיריה אל כבשן האש. הפסל פותח את פיו ומזכיר אני ה' אלקין. טקס הכתרת הפסל, ערך על ידי נובודניצ'אר ברור עם. אל הטקס החגיגי אשר נקבע ליום הקיפורים שחל להיוות בשבת, הוזנו כל הקים והעמד נובודניצ'אר בבקעת דורה אשר בבל, פסל בגובה ששים אמה ורוחב שע' אמה, אשר בפיו הכניס נובודניצ'אר את צץ הזוחב של הכרח הנגדל, ובכוו, היה הפסל פותח את פיו ומזכיר אני ה' אלקין. טקס הכתרת הפסל, תשל אוטו, ואכן הם נכסים אל יחזקאל הנביא, אשר מודיעו את שאלתם בפיו, מה עליון לעשות? אלא שיזוקאל הנביא תמה שואל, מי מחייב אתכם ללקט? אל תגינו בכלל למעמד, וכך לא תעמדו בפניכם כלל בעיה, הלא איש לא יוכל לבדוק אם נציגי העם היהודי נמצאים בין האלפי נציגים שישבו על הבמה, הוא מטיים את עצתו הפטותה. אלום שלושת הנערים אינם יכולים לא את העיטה, והם אומריםنبي אתזה צדק, אנחנו יכולים לא להגע לטקס, אבל הבעייה היא מה היה מוח בבורך שיתפרעם כי ככל השתחווו לטקס מבלתי וצאמן הכלל? איזה חילול ה' נורא יגורם כתוצאה מכך, הלא ככלים יהו בטוחים אליל, הלא אתם יודעים כי איןכם מחייבים להנוגך, ואך עלי פיל ערדת לטקס לעמוד על בימת ההכבוד, ובשלם לוני כופרים יכרעו על הרცפה ויתשתחוו לטקס, אנו נעמד שר בគומה קופה, נכוביז'י בך קובל עס וועדה, כי ה' הויא האלקים אוין עוד מלבדו. אם כן שואל הנביא יחזקאל מודיעו באתם אליל, הלא אתם יודעים כי איןכם מחייבים להנוגך, ומה יש לי להוציא? אלא שלא שלשלת הצדיקים היהת שאלת העיטה הם יקשו לשמעו תשובה מיהיחסאל, האם יצלנו הקדש ברוך הוא מן האש המלהתק, אם נועלך אליה על ידי נובודניצ'אר! על שאלה כזו אפליו יחזקאל הנביא אינו יכול להסביר, במקומות הוא פונה אל הקב"ה, ושואל האם תצלים מכובש האש אם יפלו עצם אלה על קדושת שמק הדול. והתשובה המפתיעה לא מאורת לבוא,

בכל ישראל בקרוב נזכה שועזה שלום במורמוני הוא יעשה שלום עליינו
על כל ישראל.

שאלה: בזוהר הקדש כתוב על פסוק כתפוח בעצי היער שתופר הוא פראה לכל, מה שסיבת לה' תושבה: דו"ז
שמחצוקם מכאן ויטמיין ומגנירים וגניזו של האדם, ואיריך לדעת שהחקל יותר בראי בתפוח הוא ליבת התפוח שמכילה במות אידירה של חיידקים פרוביוטיים.

שאלה: ריבים חווילם בשפעת על מים אלו מה המלצה
הירופאים לתהיליך החולמה משופעת? **תשובות:** דווקא
שבשובלי יצאת מהשפעת בily שום תסמיינים ולהזעע עם
ברוחות מודחשים חביבים מונחה. בהשפעת השפעת יש
להיכנס למיטה ולהישאר בה מספר ימים או אפילו שבוע,
אם יש בכך צורך. ככל נחים במלך המחלה, עלולים
ללקותם ביוזם משני, כמו דלקת יתרה וכד' בימי המחלה
לשנותת הרבה, לאכול מעט ובמוכן לא לאכול מכאלכים
לא בראים כגון סוכרם וושמנים ורומי, וכן מומלץ לא
לאכול מאכלים חלב, שוקולדים וקופת המגבירים את הליהוחה,
ככדי לא להוציאו מטריטריית מלבד ירקות ומרקם בראים גם
פירות הדר העשירים בויטמינים וומזקינס את המערכת
הירוקנית. מומן לשנות עלשות הכל כדי לא להזדקק
לקרחת אנטיביוטיקה ולנסות להריפוי בלבד והוא'יל'. שפעת
משמעותה כההמונית החסונית שלנו נחלשת בעקבות גזוזה
לקוויה, شيئا מועטת, עבודה מואצת, ומתח נפשי.

שאלה: איזה דברם מומלץ שהילדים יראו בבית כדי להוציאו לפניו ובתוחן? **תשובה:** חשוב שיצרבו להם בזיכרון רגעים נינוחים, שהילדים יזכירו אך אם לאבדו.

שאלה: אק מרגללים את הילד שלא יקרה לו שום דבר אם דוחים לו את הסיכון היিירא? **תשובה:** בתחילת דוחים בשתי דקotas. אח"כ 5 דקotas. אח"כ 10 דקotas, הכל בהדרגה.

הלוות בפרשה

כברשותנו נצאתה את העיר אפרוש כפי. ובORTH"י אבל בתוך החער לא התפלל לפי שהיתה מלאה בגnilים ולא רצה להתפלל במקום טהנות. דאסור להזכיר שיש במקום ישן איזהו שבטן. יש נידון באחרוניהם הנה שמו של הקב"ה הוא שלם ואותו באשרת: דאסור לאדם שיקין שלם להבירו

יש' לדון למיushmanו שלום איש רקיודה לו בבית המרחץ להלכה פסק במסנ'ב פד. שיר'יש יחמיר. יש שם שהחמירו בניו ששכר וכח החינוך (כיוון שבת השמיה שבת מקומות המוטנופים) כיון שבת זה שמו של ה'). **עוד יש'** לדון האם מותר לברך בגדי מנטילה של שרירית. בשער'ית או'יח' ד' מביא מאורה מהרבכי ורשות שראה כלבך דבר המתוון שאסור למלומר עיי' דבר שבקדושה. ויש שאלקון, והה דרברי חיים שמצאננו וכ'ה בדורין יקוטיאל, והמקל יש לו על מי לסמוך.

ונוד יש' לדון האם מותר לשות מזווה במקומות מטומן כגון לתת צדקה במקומות, ובשער'ית הלכות קטנות ב ג' הביא איאיה שמצוור מהא דמצינו שוחותים בבית המתבחים למזרות שהוא מקום מטומן ושחיטה היא מזווה, וכן מצינו שנכנסים עם יציצת לשורתים, ומסיק שם וכ' החי' אדים שמעיקר הדין אסור כדי שלא יהיה מזווה בזויות הדת' ש' מזווה בדיעבד שר'. ובמשנ'ב בהלעות ר'ה סימן תקף הביא בשם המתה אפרים לרשות מזווה במקומות המוטנופים כגון מי שבבית הכסא ואשר מעו קל שופר שלא כיוון לצתאת ידי רוחבה. ולבי מזווה דקה כיוון של'ע' כוונה הרובה מהופסיקים כתבו שאין בעיה לחתת במקומות המוטנופים.

עלענין הדין כשאדים התפלל או עשה קידוש, או ברכת המזון במקומות שהיה שם טינוף, כגון התפלל עיי' ליד שם מלכלה' בזאתו, אז הדין הוא כך: אם תזקוק בהדר לאלא היה ממנו ריח ואין סיבה להשרות שמא יש אצל טינוף לאני חייב לגשת בדוק, וכן אף אם בסוף התברר שהריה שם טינוף איןחו חזור ומופלפל ומברך. אבל אם יש ספק מכל סיבה אחרת, אז הוא חייב לבדוק ואם פשע ולא בדק אז הדין הוא כך: לגבי תפילה חזור ומופלפל, ולגבי קידוש, ברכבת המזון ושאר ברכות המשנ'ב נשאר זהה בספק ועי' י"ח ממיישור אחר. אם דעת שיש לביך והתפלל אז ברך חזור וմברך. ובמקומות שמשתפק החם שחלילן קרה קודם לאו ויש לו עי' לשם שכילול היהו שואה קרה רק בעת, אפשר לתלות שזה קרה יותר מאשר חור אמרות מוארת לאלה חזור ומופלפל, וכ' י"א ישאל לרבותיו.

שאם היו מבזים את פרעה לא היה אפשר להבהיר על פרעה את המוכחות כי ביזון מכפר, ודו"ע שהחפץ חמי היה בוכה ומתפלל שייהיו לו ביזונות וא"כ כשלוקה לאדם ביזון שלא יטערו וידיע שכך מותכפים לו עוננות ובאים לו ישועות גדלוות.

שאלת: בפרשטיין מסופר ותעל הפרדוע וככס את ארץ מצרים וברשי' צפראע אחות היטה והוא מכין אותה והיא מנותן לה נחלים נחלהים של צפראדים. ותימנה גודלה הרה המצריים לא היו פשוטים. סוף הי' העם הכי שמייה אז א' כי כשהם רואים שמכל מכנה יוצאים עוז וודע צפראדים למא הם ממשיכים להזכיר? **תשובה:** אומר היטיפלער בערךת פרץ, שהמצרים לא היו טיפשים אלא הם היו עצבניים, ועצבני מאבך את כל שיקול הדעת שלו והוא עובד ביל הגוון ביל, וכמו' יש גוון לא עלתה בידו אלא גונתו תריינ משמע. וכבר כתוב הרמב"ן באיגרות המפרוסמת להתרחק מהמעס כי היא מידה רעה על היטה בני אדם בשאים עצבני הוא לא יאמין שזה הוא, והוא ימאמן עביניו את זה אחיך הוא לא יאמין שזו הוא, הוא ימאמן בעיניו עצמו, כי פניו נחפכים למראה פני חיה רעה, אכבעותיו וצירוריו הנחפכים למראה פני חיה טרף ההורשת וקורעת הכל ביל חמימות וודברם עבנרגו דיזונים מואד. והכוונע כל מיני הגינויים שלוטים בו, והוא שוכח את תלמודו, והוא מותג זגורותו, ולא אף פסיד הוא דבריהם המכ דילום שיכובלם לו הרבה מהלות, והוא מות בגיל עזיר, ובני אדם לא סובליכם אותו. וידוע כי אף שכפלי כל המדיות, כתוב הרמב"ם שՃרך להתנהג בדרך האמצע - במידת הкус, צרכיך להקפיד להתרחק לזכה השני. גוון לא רק שלא עלתה בידו אלא גזעתו, ולא אף פסיד הוא דבריהם המכ דילום שיכובלם להרוויח. והגור'אי כתוב שמידת הкус היא עזר שברב, כי המדיות הרעות באדם זו אבל אחד מגנוו מדית הטעס פוגמת את כל השמה כלה ונושאת אותה טרפה, כי הארי' הקדוש. ואין גוון שלא מתחרט מיד אחריו זה. ומפני שמתגבר ולא כועס היה מעביר על מידיותיו זוכה שעיבירם מומו ביל פשועו, זוכה לאריותם, ואין גודלה הרהרטש פעם בעולם עי' שעלא עילא. ויש הרבה סיפורים על אנשים שהיו בשעתם שעשו ועצרו מלכובעים, ובאותה השעה בקשׁו ישותה לעיין שהוצרבו ונושעו לחולוטין. ווש הרבה עזותם להינצל מהמעס וזאת מלבד הידיעה כמה הкус מעוגנה. אdeck יקבל עי' כל פעם שכועס לתת סכום מסוים לצדקה או שהיא לבש בגד מסוים שכועס. הכלל שהוא שבחה שעז שיבוא לעשות את המעשה הוא כבר יירגע ויראה שזה שוטע של מהן לרשות

שאלת: בפרשנותנו וגם אני שמעתי את נאקה בתנ"ך שישראל כל גרם שהקב"ה נהנה לבני ישראל? **תשובה:** השיל'ה כתוב כלל גדול - בקשות ותפילות המלוות בדמעות בוקועות וועלות kali מחייבות עד כסא הכהן ומפיקות רצון ממונען תיבר. כי ברית קדש שערוי דמעות לא מענו והסתיפלער אחז שדמעות זה לא דוקו פועל אלא כי"א כמי יכולות, ויש טומיילים דמעה וששותפליים בבל נשבר העיקר זה להתפלל לא מהשפה ולהזוז אל מhalb ולהבini ולהריגיש שרכ הקב"ה יכול להושיע. יש להוציא שאמונת הקב"ה בחרון כלוות ולבן, בכ"א צרייך לבקש את הבקשות בפה כי בהזאת התביעות מפי זה מעורר את רחמי השם וכן המלאכים שמוכנים מיטות לתפילות לפני הקב"ה המכאים יודיעים מחשבתי אלא דבר.

שאלה: מהי הסגולה הידועה לתורות סודיה לע"ג הוועבע בארי, ומהו אותו נבי? **תשובה:** הווע בע בארי היה נבאי בימי עזיזה, והוא היה בכור לבניאים, ובתקופתו המצרפתו המפורסמתה הறתני על עמי' הייה יורד, ואחרת מנבאותיו המפוארות היא נואת שובה יישראל הנקראת בשעת שובה, וסגולית ידועה היא על רוחם סעודת עניין ליכוטו, ומובא שם החוזר מלובלין שאדם שחולח שיקבל על עצמו שכשברבURA ארי, והוסיך בימי שלישי סעודת עניין ללבוד הווע בע בן אריה, והוזעקה החוזה מלובלין טוב שיימארו בסעודה נשמת כל חי במניין.

שאלה: האם לאופן הנשימה שלנו יש השפעה על הרוגינו ומצב הרוח שלנו? **תשובה:** ברע שהאדם לחוץ, הוא איןינו נושם טוב כי שמיותו אין סדרירות, ולכן זה משפיע באופן שיר על היכולות שלנו לשולט ולנהל את מצב הרוח שלנו ואת יכולת הסגנון ההנוגבה שלנו, וכן ממליץ לרוגר נישמיה תקינות דהינו נשימות עמוקות וארכוכית ולהוציא את האירר ההורחאת את אט עלשות זאת במחה דשות ירים וזהו.

שאלה: בפרשטיינו מובא חרטומי מצרים, האם יש לזרע קשר למושג כתוב חרטומיים? **תשובה:** המושג כתוב חרטומיים מבטא כתוב מושב ובלתי קרייה, ומוקור הדבר מהחרטומיים שהיו משתמשים בשפה משליהם שرك כמוה ידעו את סודות השפה, וכן כיום כתוב שהוא אינו קרייה מכונה "כתב חרטומיים".

שאלת: מה מאפיין את היכנים? **תשובה:** היכנים אינן קופצות או נעות, אך הולכות עם מחרותיהם היישטי של 3 ס"מ לדקה, היכנים יוניות מהדם של האדם, ומסוגות לשהות מוגנתה המים 8-9 שעות, היא מטילה ביצה בזום בתוך שבוע עד 9 ימים היכנים הקטנות בקשו מהבייצים.

שאלת: מה מיוחד בחודש שבת חל בשבוע הקרבן לנושא חינוך הילדים? **תשובה:** כיון שהוא שבת זה ראש השנה לאילן או ברוד זה הוא מסוגל כל הפקידות, וגם על הילדיו ששם פירוטיו על האדים וחודש שבת תפליה עלייהם שעשו לו הרבה נחת ולוכו בדריך הישר ויקבלו טעם בלביהם עד מובא בספרים ובראשם הבני יישכר והאבני נורח שחודש זה הוא מסוגל לחידש ייחודיים נפלאים יותר מכח השנה. כמו' מובא בספרים שחודש זה הוא מסוגל לרופאה.

שאלת: מה יכול לפטור אדם ממצוות רעوت? **תשובה:** בפרשנויות יג כתוב ווצום אל בני ישראל כותב השפטות רחמייה אשכנז ברוך רבינו, ובוושט לזה מורה רבנן הכהן ר' מאיר.

